

ויזרע יצחק

שנה ט'

<p>פרשת "תזריע מצורע" הפטרה: "וארבעה אנשים" ג' אייר תשע"ז</p>	<p>יוצא לאור ע"י מדרשת "ויזרע יצחק" ע"ש יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל</p>	<p>זמני השבת כניסה יציאה ר"ת</p>	<p>י"ב 18:41</p> <p>י"ג 19:57</p> <p>י"ד 20:44</p>	<p>ת"א 18:59</p> <p>ת"ב 19:59</p> <p>ת"ג 20:41</p>	<p>חיפה 18:49</p> <p>נצרת 20:00</p> <p>חיפה 20:41</p>
--	--	--	--	--	---

הגיגים לפרשת השבוע

"וטמאה שבעת ימים" (ויקרא י"ב ב)

אומר ה"נעם אלימלך" שמה שאומר הכתוב: "שבעת ימים" מרמז על שבועים שנה של האדם הנקראים "שבעת ימים", שכל עשור ועשור בחייו של האדם נקרא יום אחד, וצריך האדם להסתכל תמיד בכל מעשיו בשבועים השנה לבדוק מה שחיסר בהם מאד וטימא אותם בעוונות הרבה, "כימי נדת דוותה תטמא", פירוש שיהא נדמה בעיניו שהחטאים הקלים שאדם דש בעקביו כחמורה שבחמורות.

"וידבר ה' אל משה ואל אהרן" (ויקרא י"א א)

אומר הרמב"ן שהכתוב מיחד את הדיבור גם לאהרן משום שכתוב ש"על פי הכהן יהיה כל ריב וכל נגע" (דברים כא' ה) לפי זה היה הדבור מכוון גם אל אהרן או שהדיבור היה למשה שיאמר לאהרן. ומה שלא אמר כאן הכתוב: "דבר אל בני ישראל" זה משום שזהו תפקיד הכהנים לראות את הטמאים מבני ישראל ולהכריח אותם להיטגר ולהיטהר. ומה שנאמר: "וידבר ה' אל משה לאמר, זאת תהיה תורת המצורע" (ויקרא יד' א-ב) זה משום שאין צריך להזהיר בני ישראל על הטהרה, וגם לא צריך להזהיר את הכהן שיקריב את הקרבנות, כי הם עושים זאת ברצון. ורק בפרשת הזב נאמר: "דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם" (ויקרא טו' ב), משום שמדובר בנגע נסתר ולא ניתן להבחנה חיצונית, כדי להזהיר את בני ישראל שיבואו כל אחד להודיע על חוליו לכהן.

"אדם כי יהיה בעור בשרו" (ויקרא י"ג ב)

מבאר רבינו בחיי שכל תורת הנגעים ומציאותם מורה על השגחה גמורה ולא היה זה עניין טבעי אלא נס גדול, והדין של הנגעים אינו חל בחוץ לארץ כי אם בארץ ישראל, כי כשיקרה מצב שאחד מבני ישראל חוטא, היה מתראה הנגע בביתו או בבגדו או בגופו להעיד עליו ולהודיע לו שיש בידו עוון, כעניין שכתוב: "ובנגעים עונם" (תהלים פ"ט), כדי שישוב האדם בתשובה שלימה ויטהר מעוונתו. וזה מה שמרמז הכתוב: "כולו הפך לבן טהור הוא" (ויקרא יג' ג), כלומר טהור מהנגע ומהעוון. והדבר נלמד ממה שאמר הכתוב "כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם לאחוזתה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם" (ויקרא יד' לד) להורות שאין עניין הנגעים נוהג אלא בנחלת ה', לא בארץ העמים שהיא חול, ולא בעיר ירושלים שהיא בית ה' מיוחד לשבתו ולא נחלקה לשבטים, אלא נוהג בארץ הנקראת "אחזת ה'" שנחלקה לשבטים, והכוונה היא לארץ הקדושה והנבחרת הנקראת "ארץ אחוזה".

"ואיש או אישה כי יהיה בו נגע בראש או באזן" (ויקרא י"ג כט)

אומר ה"אור החיים" הקדוש שהכתוב הוצרך לפרט כאן "איש או אשה" ולא אמר "אדם" ובכך היתה האשה בכלל, משום שהפסוק מדבר על נגעי זקן ואם היה כתוב "אדם" היינו אומרים שהכתוב מדבר על איש בלבד משום שיש לו זקן ואין האשה בכלל הכתוב משום שלאשה אין זקן, ומה שאמר הכתוב "אדם" ולא אמר "איש", בא לרבות את הקטן או למעט את הגויים, אבל על האשה לא מדבר הכתוב. לכן הוצרך הכתוב לפרט "איש או אשה" לומר לך שאם בכל זאת גדל לאשה זקן, יכול הוא להיטמא בנגע הנתק.

"נר ה' נשמת אדם" העלון מוקדש לעילוי נשמת כל מתי ישראל ובכללם:

הרה"ג אליהו דרעי זצ"ל בן סוליקה נלב"ע כג' אייר תשע"ז

אוישק לוי בן שולה ז"ל נלב"ע יב' סיון תשע"ו דוד כהן בן שמחה ז"ל נלב"ע ד' שבט תשע"ז תנצב"ה

מעוניין לקבל את העלון ישירות לתיבת הדוא"ל שלך? שלח מייל לכתובת: Yossef.Benhamo@gmail.com

העלון מיוסד לעילוי נשמת:

חביבה חיה בנימין בת גורג'יה ז"ל

יצחק בנימין בר שורין ז"ל

יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל

נלב"ע יא' ניסן תשס"ז

נלב"ע יג' אדר ב' תשל"ג

נלב"ע יג' אדר ב' תשס"ה

תנצב"ה

"והנה לא הפך הנגע את עינו" (ויקרא יג נה)

מביא רבינו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" מהספרים הקדושים שאין טובה גדולה יותר מ"ענג" ואין רעה גרועה יותר מ"נגע", והמצורע הופך את המילה "ענג" ל"נגע", והתיקון הוא שיחזור החוטא בתשובה מעוונותיו ויחזיר את ה"נגע" להיות "ענג". ומה שכתוב בפסוק: "לא הפך הנגע את עינו" מרמז שעיקר החלוק בין "ענג" ל"נגע" הוא מיקומה של האות "ע" וכאן ראה שלא הפך הנגע את עינו דהיינו דלא חזרה האות "ע" לראש המילה ונשאר "נגע".

"והובא אל הכהן" (ויקרא יד ב)

מבאר ה"כלי יקר" שמה שאומר הכתוב שטהרתו של המצורע יכולה להיעשות על ידי הכהן בלבד נובעת מכך שכל מי שהוא מזרע אהרן נמצאות בו שלוש מדות טובות שהפוכות למידות שגרמו לנגע. כי חטא הלשון הוא הגורם לכל ריב ולכל נגע ומפריד בין אחים, לכן יבא אהרן שאחז במידת השלום, כי אהרן היה אוהב שלום ורודף שלום, וירפא את האיש הזה שחטא בחטא הלשון. וכן חטא גסות הרוח ראוי שיתוקן על ידי כהן כי אהרן הכהן היה עניו ביותר כמו שאמר "ונחננו מה" (שמות טו ז). וכן החטא של חמדת הממון לא היה שייך אצל אהרן כי הכוהנים לא היה להם חלק ונחלה בארץ, ומה שהיה להם זכו משלחן גבוה, לכן היו שלימים במידת ההסתפקות ולא היו בכלל צרי העין אשר כל מגמת פניהם לאסוף ולכנוס. ולכן מן הראוי שכל ג' מיני צרעת אלו לא יטהרו כי אם על ידי כהן.

"ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה" (ויקרא טו לב)

מבאר ה"ספורנו" שכל הטעם שבטומאת הקרי הוא משום שכוונת המוציא אותו היא להיטמא בה ולא לקיום המין האנושי. כי אחרת, לא היתה בורע שום דין של טומאה כפי שאין דין טומאה בשאר הפרשות האדם ובשתן.

הגיגים לפרקי אבות ב'

"דע מה למעלה במך עין רואה ואוון שובעת וכל מעשיך בספר זכתבים" (אבות ב' א)

אומר בעל ה"צמח צדק" מליובאוויטש שהקב"ה עשה חסד גדול עם האדם בזה שברא אותו כיצור המהלך בקומה זקופה. שהרי תודות לכך האדם מסוגל להביט אל השמים וכל הזמן לזכור את מאמר התנא במשנה "דע מה למעלה ממך", וזאת לעומת הבהמות והחיות ההולכות על ארבע שבכך הן אינן מסוגלות לראות את השמים אלא רואות רק את הארץ שמתחת לרגליהם.

"יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחות עון" (אבות ב' ב)

מבאר רבי איצלה מוואלזין שכוונת המשנה היא לומר שאם אדם גם יגע במלאכה וגם עוסק בתלמוד תורה הרי הוא תמיד נמצא במצב של יושב ולומד או עוסק במלאכה לפרנסת בני ביתו, וממילא הוא פנוי מחטא ומהרהורים רעים מפני שכל הזמן הוא עוסק בדברים מועילים ואין לו פנאי לחטוא. ולדעתו המקצוע הכשר ביותר מקצוע המלמד, מאחר והוא כל הזמן יושב ולומד תורה עם התלמידים ויש במקצוע זה את שני הדברים שאמר רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא, ש"יפה תלמוד תורה" דהיינו לימוד התורה, "עם דרך ארץ" דהיינו פרנסה מהמלמדות, "שיגיעת שניהם משכחת עון", והרי הוא גם מתפרנס ביגיע כפו וגם עוסק בתורה.

"אם לבודת תורה הרבה אל תזוזיק טובה לעצמך כי לכך נוצרת" (אבות ב' ז)

שואל רבי לוי יצחק מברדיצ'ב ב"קדושת לוי" מדוע נוקטת המשנה בלשון "לעצמך", ובלשון "נוצרת" דוקא? ומתוך על ידי משל, לעבד שהמלך צוה שילמד את תכסיסי המלחמה כיצד יש לאחוז את כלי הנשק, וכיצד לעמוד מול הנלחמים נגדו. אכן העבד למד לטוב את כל תורת המלחמה, אלא שכידוע בזמן האימונים לא משתמשים בתחמושת חיה וכך קרה שלמלחמה הגיע העבד עם נשק ללא תחמושת וכמובן שהאויב ניצח אותו ולעג עליו. הנמשל הוא שהקב"ה נתן לנו את התורה באש שחורה על גבי אש לבנה (מדרש) כדי שבזה נלחם נגד היצר הרע. ואנו אומרים "אשר קדשנו במצותיו", כי הוא מצוה אותנו ומקדש אותנו בפרישות, כפירוש רש"י על הפסוק: "קדושים תהיו" (ויקרא יט ב) פרושים תהיו, שעל ידי המצוות שאנו עושים בהתלהבות גדולה ובחשק עצום אנו נדבקים בפנימיות המצוה שהיא ה"אש הלבנה", ומתרחקים מהחומר, ולפי גודל התלהבות כך היא ההתרחקות מהחומר ובאים יותר להשגת הבורא. אבל העושה מצוה בלי התלהבות רק מצוה אנשים מלומדה, הוא כמו העבד שמגיע למלחמה עם נשק ללא תחמושת. וזו כוונת חז"ל המשנה "אל תחזיק טובה לעצמך", כלומר שלא תחזיק את התורה ששהא מקום גם כן "לעצמך" דהיינו הגוף. "כי לכך נוצרת", מלשון "צורה", שנוצרת בצורה להתגבר כח הצורה הרוחנית להתלהב בו על הגשמיות ולהדבק בצורה העליונה.

לרפואת כל חולי עמו ישראל ובכללם: אליהו בן חמו בר אסתר

הארות והערות ניתן להפנות לטלפון: 052-3268315 או בדוא"ל: Yossef.Benhamo@gmail.com

גמ"ח "יד יצחק": מבחר תפילין רש"י (ספרדי, אשכנזי, איטר) גמ"ח "בית יצחק": ספרים ל"חנוכת בית" ו"ברית יצחק"

חברת הבקשות "מאיר השחר": לימוד פיוטים ובקשות נוסח מרוקו בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו

מדרשת "ויזרע יצחק": שיעור "דף יומי" בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו בית כנסת "שבת אחים" נוה גן פ"ת 21:30-20:30

לבירור פרטים ולהשאלה - טלפון: 052-3268315